εἶχεν ἀπιθώσει κεῖ ἀπάνου ἀπὸ νωρὶς ὁ καφεντζῆς. Κι ἀπὸ τὸ βάρος του, ἴσω; κι ἀπὸ κεῖνο τὸ τρελλὸ ἀγερομεθύσι τῆς νύχτας, ἔπεσε. —Τί φρίκη!... κ' ἔσπασε καὶ τὸ κλωνάρι! —Πῶς κρέμεται!...

Assiut, Δεκέβρης τοῦ 908.

ΠΗΛΙΟΣ ΖΑΓΡΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΜΙΣΤΡΙΩΤΕΙΑ

Φίλε Νουμᾶ,

Τὴν προπερασμένη Κυριακὴ στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Πανεπιστημίου διαβάστηκαν τἀποτελέσματα τοῦ φετεινοῦ «Σεβαστοπουλείου διαγωνισμοῦ». Εἰσηγητὴς εἶταν—τὸ ξέρετε, περιττὸ νὰ σᾶς τὸ πῶ—ὁ κ. Μιστριώτης!

Ὅποιος δὲ βρέθηκε στὴν τελετὴ αὐτὴ ἔχασε πολύ. Θὰ ἔβλεπε τὸν κ. Μιστριώτη ἀπάνω στὴν ἕδρα νὰ κλαμαρώνῃ σὰν τὸν ἀρχαῖο Δία καὶ σὰν ἄλλον Ὀλύμπιο καὶ νεφεληγερέτη κτλ... νὰ σκορπάει ἀστροπελέκια καὶ φοβερὲς βροντὲς ἐναντίον τῶν «ἀπαισίων δημοτικιστῶν». Ἄστραψε καὶ βρόντησε ὁ «ἰδεώδης ἐθνικὸς γλωσσοφύλαξ» καὶ ἐτείσθη ἡ Γῆ—τὸ πάτωμα τῆς σάλας—καὶ τὸ παραπέτασμα ἐσχίσθη καὶ βροχὴ ἀπὸ τῶν μαύρων νεφῶν τοῦρκνοῦ μᾶς περιέλουσε. Καὶ ἀνατριάχτηκα στὴ φοβερὴ αὐτὴ σκηνή, ἀπὸ φόβο μεγάλο, καὶ λίγο ἔλειψε νὰ ὁρκιστῶ πίστη στὸν Ἀρχιφύλακα τῶν γλωσσικῶν λειβαδιῶν, ὄχι γιὰ τίποτε ἄλλο, μόνο γιατὶ μποροῦσαν νὰ μὲ σκοτώσουν ὅλοι τους ἐκεῖ μέσα ἂν ἀρνιούμουν. Μοῦ φάνηκε σὰ μυστικὴ συνεδρίαση Μασονίας. Συνῆρθα ὅμως πολὺ γρήγορα, γιατὶ ὁ σεισμὸς ἐκεῖνος εἶταν ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν οἱ κορέκλες, καὶ τὸ σκίσιμο τῶν παραπετασμάτων ἔγινε γιατὶ ὁ κλητήρας τοῦ Πανεπιστημίου τὴν ὥρα ἐκείνη ἔσυρε τὶς κουρτίνες κι ἄνοιξε τὰ παράθυρα νὰ καθαριστῇ ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν καθαρεβουσιάνων, ποὺ ἐμολύνθηκε ἀπὸ τὰς ὕβρεις κατὰ τῶν μαλλιαρῶν. Ὤ! καὶ ἡ βροχὴ ἐκείνη εἶταν—φεῦ!—προϊὸν ἀπαισίου φταρνίσματος τοῦ σεβαστοῦ διευθυντῆ τῆς Ἐθνικῆς Γλωσσοφυλακῆς! Ὕστερα ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ σκηνή, ἐδοκίμασα ἂν μυρίζει μπαρούτι ἢ θειάφι ὕστερ' ἀπὸ ἀστροπελέκια—μὰ δυστυχία μου—ἐμοσκοβολοῦσε ἡ ἀτμόσφαιρα κολώνια· εἶταν, βλέπεις, τόσες κυρίες καὶ ντεμουαζέλες...ἐκ τῆς σχολῆς τῶν δοκίμων τῆς Γλωσσοφυλακῆς, φαίνεται! Ἐπικαλέστηκε πάλι τὴν ἀρχαιότητα. Ἀκρόπολη καὶ Παρθενῶνα, Σοφοκλῆ καὶ Εὐριπίδη· ἐβομβάρδισε τὸν Ψυχάρη, τὸν Κρουμπάχερ κτλ. καὶ ἡ παράσταση τελείωσε μὲ χειροκροτήματα...

Τώρα θὰ μοῦ πῆτε, δὲ σᾶς εἶπα τίποτα· ἔχετε δίκιο. Τί θέλετε νὰ σᾶς πῶ, ἀφοῦ προσπαθῶ νὰ σᾶς περιγράψω ἕνα μεγάλο τίποτε!.. Τελειώνω κ' ἐγὼ τὸ τίποτέ μου μὲ χειροχροτήματα...

Μὲ πολλὴ ἀγάπη
δικός σου
Τ. ΞΑΝΘΟΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΠΟΙΗΤΗ

Σμύρνη, 19 Μαρτίου 1909.

Φίλε «Νουμᾶ»,

Τετράστιχα ἀπὸ τὴ συλλογή μου «Ἀνοιχτὰ μυστικὰ» δημοσιευτήκανε πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν «Παγὰν λαλέουσαν» τοῦ φίλου κ. Νιρβάνα, μὲ τὸν τίτλο «Ἀπ' τὰ παράθυρά μου» στὰ «Παναθήναια» τῆς 31 τοῦ 10βρίου 1904, καθὼς καὶ στὶς ἐντόπιες ἐφημερίδες. Μὰ καὶ διαφορετικὰ ἂν εἴτανε τὰ ἐπιγραμματικὰ τετράστιχα τοῦ κ. Νιρβάνα θὰ μοῦ κινοῦσαν πάντα τὴν προσοχή μου.

Δικός σου
ΑΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ τὴν κλήρωσιν 26 (9 Μαΐου) Ἀπριλίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ:

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	**ἐκ δραχ.**	**100,000**
1 Κέρδος	» »	**25,000**
1 Κέρδος	» »	**10,000**
3 Κέρδη	» »	**5,000**
5 Κέρδη	» »	**1,000**
418 Κέρδη	» »	**100**
557 Κέρδη	» »	**50**
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		**225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Γραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθμάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς **δραχ. μίαν** ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ν. Π. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ, δικηγόρου, ΑΝΑΤΟΛΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ τόμος πρῶτος. Τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ ἱστορικήν, θρησκευτικήν, πολιτικὴν καὶ νομικὴν ἔποψιν κρινόμενα καὶ ἡ κατ' αὐτὰ πολιτικὴ καὶ νομικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάστασις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν. Ἐν Σμύρνῃ 1909.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστημονικὲς αὐτὲς μελέτες τοῦ κ. Ἐλευθεριάδη δημοσιεύτηκε στὴν ἐπιφυλλίδα τῆς «Ν. Ἡμέρας» τῆς Τριγέντης κ' ἔκαμε μεγάλη αἴσθηση, καθὼς τὸ μολόγησε ἡ ἴδια φημερίδα, «οὐ μόνον καθ' ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς Εὐρωπαϊκοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους, εἰδικῶς, πρὸς χάριν τῆς μελέτης, ἀναζητήσαντας τὴν «Ν. Ἡμέραν». Τρεῖς μελέτες δημοσιεύουνται στὸν πρῶτο τόμο. Μελέτη Α'—Ὁ Ἱερὸς νόμος. Μελέτη Β'—Τὸ ἔργον τοῦ Πορθητοῦ, καὶ Μελέτη Γ'—Τὸ ζήτημα τῶν προνομίων. Ὁ τόμος ἀποτελεῖται ἀπὸ 276 σελίδες καὶ θὰ ἐχτιμηθεῖ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες ποὺ διαφέρνουνται γι' αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὸ Γαλλικὸ Ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας ἔδωκε στὸ ποιητὴ Σωτήρη Σκίπη τὸ παράσημο «Palmes Academiques» *γιὰ τὴν ἀφιέρωση ποὺ κάμε τῆς «Μεγάλης Αὔρας» του στὴ Γαλλία.*

— Στὴν ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίδα τοῦ κ. Πῶπ δημοσιεύουνται τώρα καὶ λίγο καιρὸ μερικὰ ἀνέκδοτα ἐπιγράμματα τοῦ ἀρχαίου ποιητῆ Ι. Μαρίνου, μὲ τὸν τίτλο «Μικρὰ τραγούδια». Δὲ μοιάζουν καθόλου μὲ τὰ «Πλεχτὰ τραγούδι» (ἄλλο ἀρχαιολογικὸ εὕρημα κι αὐτὸ) ποὺ δημοσιεύουνται στὴν «Ἑστία».

— Γιομάτα δροσιὰ κι ὀμορφιὰ καὶ λεβεντιὰ τὰ «Γράμματα ταξιδιώτη» ποὺ δημοσιεύουνται στὴν «Ἀκρόπολη». Ἡ πέννα τοῦ Γαβριηλίδη δὲ θὰν τὰ γνωρίσει ποτὲ τὰ γερατειά.

— Ἦρθε πάλι ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ὁ κ. Πλάτ. Δρακούλης καὶ μερικὲς ἐφημερίδες μᾶς πήρανε τσοῦπιά μας μὲ τὸ «σοφὸ τῆς Ὀξφόρδης» χωρὶς νὰ μᾶς λένε καὶ τὸ γιατί. Ἔκαμε καὶ μιὰ διάλεξη στὸν «Παρνασσό», μὰ οὔτε κεῖ τὰ κατάφερε νὰ μᾶς δείξει τὴ σοφία του. Μήπως τὴν ἄφησε στὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ μὴ τοῦ τὴν τελωνίσουνε στὸν Πειραιᾶ;

— Κάποτε ἡ «Πατρὶς» χάλασε τὸν κόσμο γιατὶ μερικὲς ἐφημερίδες δημοσιεύανε καθέκαστα οἰκογενειακὰ γιὰ τὴν ὑπόθεση Χαλιούλια, καὶ ξελαρυγγιάστηκε γιὰ τὴν ἄμοιρη τὴν ἠθικὴ καὶ μᾶς εἶπε πὼς ξεπέφτει ὁ τύπος ὅταν κτλ. Καὶ τώρα ἡ ἀφεντιά της, ξεχνώντας ὅλ' αὐτά, ἁπλώνει στὶς στῆλες της μὲ σκυλήσια ἀδιαντροπιὰ ὅλα τἀπλυτα τῆς οἰκογένειας Τρύφου.

— Πόσο δίκιο εἶχε ὁ «Σύλλογος τῶν Ἐμπόρων» σὰ συχαιρότανε προχτὲς τὶς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες «διὰ τὴν θαυμασίαν ὄντως ἐξέλιξιν καὶ ζηλευτὴν πρόοδον» τους—ποὺ νὰ μὴ βαστιοῦν!

— Τὴν περασμένη Τετράδη παίχτηκε στὸ Sporting Club τῆς Σμύρνης ἀπὸ τὸ θίασο τῆς κ. Κυβέλης τὸ μονόπρακτο δραματάκι τοῦ Ταγκόπουλου «Στὴν ὀξώπορτα».

ΝΙΚΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τυπώνουνται σὲ βιβλίο

Τιμὴ δρ. 1,50

Ὅποιος θέλει ἂς γράψει στὸ «Νουμᾶ».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. *Αἰκ. Στεφ.* στὸ Βατούμ. Τῇ συντρομῇ τὴ λάβαμε. Ὅταν τυπωθεῖ ἡ εἰκόνα, θὰ στείλουμε τὰ φύλλα.— κ. *Κ. Β.* στὴν Ἀμαλιάδα. Λάβαμε τὴ συντρομή.—κ. *Μ. Σαρ.* στὴ Μάκρη. Στέλνουμε τὸ φύλλο. Γράψε μας. — κ. *Ἰπ. Ἐρ. βάν. Λέν.* στὸ Ἀμστερνταμ. Τὰ φύλλα τὰ στείλαμε. Ἂ χαθήκανε, γράφτε μας νὰν τὰ ξαναστείλουμε. — κ. *Γ. Δ, Π.* Στάλλο φύλλο θάχεις τὴν ἀπάντηση σὲ ὅσα μᾶς ρωτᾶς.—κ. *Χαρμίδη* στὴν Κέρκυρα. Καλούτσικο μὰ παραπολὺ ἁπλωμένο.—κ. *Σ.* Τὸ κατατόπι τοῦ Ρήγα Γκόλφη εἶναι: «Γραφεῖα Νουμᾶ—Ἀθήνα». — κ. *Κ. Μολ.* Freibnrg. Λάβαμε τὴ συντρομή κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. *Α.* Gomme. Λάβαμε τὴ συντρομὴ καὶ στέλνουμε τὸ φύλλο.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήνωνα 2) πουλιοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ' ἕνα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικό, τἀκόλουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τὄνειρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ «Ἥλιος καὶ Φεγγάρι»—τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἐκπαιδευτική μας ἀναγέννηση— τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρουκόλακας» καὶ «Νησιώτικες Ἱστορίες»—τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οἱ σκιές μου»—τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο» (δρᾶμα)—τοῦ ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατρίδα»—τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια»—τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά»—τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι» καὶ «Ὁ Ἄσωτος» (δράματα)—τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνης καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερίδη)—τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη)—τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Η ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2, γιὰ τὸ ἐξωτερικό.